

ГОРАН ИБРАЈТЕР

ДИМ*

ДИМ

Мрачна розета, Киклоп
С болничког начетог забата
Кроз крошње вирећи
Модрозелених смрека
Међу очи ме циља,
Истину ми забада.
Истину коју не желим да чујем,
Коју нико не жели да чује.

Од чигре и кликера
До тескобе болничког кревета,
Свакодневне шаке пилула,
Браунила и канила,
До злокобног писка апарата.
Ту се затвара круг.

Дим из оцака, достојанствен
У небо клизи.
Путања шестара
Њега се не тиче.

* Из необјављене збирке *Сајујиник сабласне краве*.

ОБАЛА

На коју се год
Страну запутио,
До неке ћеш обале.

Ако је вода питка, пиј,
Гледај, ако је лепа.
Загази, ако се прегазити да,
Или застани, остани.

Запали ватру,
Сагради дом
И једно с водом буди,
Па бистро теци, пенушај,
Клијај зими под стрејама,
С небом складан
Хоризонт склапај...

Капљи.

УБИСТВО РУЖЕ

Убити ружу
Није врхунско умеће
И не изискује много.
Баштенске маказе,
Ашов, секира.

Маказама најпре
Орежеш гране,
Ископаш круг око стабла,
Секиром посечеш жиле,
Ишчупаш грм.
Остатке запалиш.
Ружа, етерична,
Брзо и лако гори.

Удишући посмртне мирисе
Њену душу у себе примаш
Па и ти ружа постајеш.

Оно што те чека
Не изискује много.
Баштенске маказе,
Ашов, секира.